

वासुकिपत्न्याम् । वासुकौ परमेश्वरे च पु० “सहस्रशेषां पुरुष” इति श्रुत्या तस्य बहुशेषत्वोक्तेस्तथात्वम् ।

अनन्तश्री पु० अनन्ता अपरिमिता श्रीः परा शक्तिरस्य । परमेश्वरे “परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते इति” श्रुत्या तस्य बहुशक्तिप्रतिपादनात्तथात्वम् ।

अनन्ता स्त्री नास्ति अन्तोऽस्यः व० । विशल्यायामोषधौ (अनन्तमूल) इति ख्याते मूलभेदे, पावत्याम्, पृथिव्याम्, इरावत्याम्, दूर्वायां, हरितक्यां, आमलक्याम्, गुडूच्याम्, अग्निमन्यवृक्षे, अग्निशिखावृक्षे, श्यामलतायाम्, पिपपल्यां, नीलदूर्वायाम्, श्वेतदूर्वायां, शारिवोषधौ च ।

अनन्य न० अनन्तस्येदम् यत् । हिरण्यगर्भपदे ।

अनन्द लि० न नन्दयति नन्द-णिच्-अच् न० त० । आनन्दयितुमिच्छे “अनन्दा, नाम ते लोका इति कठ० व० ।

अनन्न न० न० त० । अदनीयमिच्छे । “न किञ्चिदनन्नं भवति आ श्वभ्यः आ शकुनिभ्य” इति छा० उ० ।

अनन्य लि० न अन्यः सर्वना० । अन्यमिच्छे स्वस्मिन् “अनन्य-रतिरासीव” इति मनुः अनन्यस्मिन् स्वस्मिन् रतिरनु-रागोऽस्येति तदर्थः । नास्ति अन्यो यस्य उपास्यत्वेन विषयत्वेन वा । अन्यासेवके “अनन्यास्मिन्तयन्तोभामिति” अनन्यविषये च । “पुरुषः स परः पार्थ ! भक्त्या लभ्यस्त्वनन्ययेति” च गीता । अस्य नञ उत्तरत्वं पदान्तरसन्त्वे असमर्थसमासाश्रयणात् तदर्थनैवान्वयः । यथा “अनन्यदृष्टिः सविहारमैक्षतेत्यादौ” अन्यत्वं दृष्टाभावस्य, अनन्यचेता इत्यादौ अन्यत्वं चेतोऽभावस्य, अनन्यकाम इत्यादौ अन्यत्वं कामाभावस्य च बोधनमेवमन्यत्वं ।

अनन्यगतिक लि० नास्ति अन्या गतिरस्य कम् । अन्योपायरहिते तन्मात्राश्रये च । “अनन्यगतिके जने विगतपातके चातके” इत्युद्भटः ।

अनन्यज पु० नास्ति अन्यदस्मात् सर्ववस्तुभेदानां तदात्मकत्वात् अनन्यो विष्णुः तस्मात् जायते जन-उ० ५ त० । कामदेवे । तस्य कृष्णात् रुक्मिण्यां जन्मेति भाग० १० मन्त्र० “तस्याञ्च तादृशीमवस्थां गतायां जनस्थानन्यजेनेति” दशकु० ।

अनन्यदेव पु० न अन्यदस्मात् सर्वात्मकत्वात् तादृशोदेवः । परमेश्वरे विष्णौ “सर्वदेवमयो हरिरित्युक्तेस्तथात्वम् ।

अनन्यपूर्वा स्त्री न अन्यः पूर्वो यस्याः सा अन्यपूर्वा न भवति । अन्याभुक्तायां स्त्रियाम् “मनुप्रभृतिभिर्मान्यैर्भुक्ता यद्यपि राजभिः । तथाप्यनन्यपूर्वैश्च तस्मिन्नासीदुच्यते” रघुः ।

अनन्यभाज लि० न अन्यम् अन्यां वा भजते भज-णिच् अस०

स० पु० वङ्गावः । अन्यस्यान्यस्या वा सेवनाकारिणि । “भजते सामनन्यभागिति” गीताः “अनन्यभाजं पति-माशुहीति” कुमा० ।

अनन्यवृत्ति लि० न अन्या विभिन्ना एकरूपा वृत्तिर्मनोवृत्तिरस्य । एकतानचित्ते । न अन्या वृत्तिर्जीवनोपायोऽस्य । एकमात्रजीवने लि० ।

अनन्यसाधारण लि० न अन्यस्यान्यधर्मास्य साधारणः सदृशः । अन्यधर्मासदृशे “अनन्यसाधारणमेव कर्मेति” कुमा० ।

अनन्यय लि० नास्ति अन्यो यत्न व० । अन्ययशून्ये । शाब्दबोधे परस्परं संसर्गशून्ये अन्ययस्यान्ययशब्दे वक्ष्यते अर्थात्तद्वारभेदे पु० । तद्वक्ष्यं यथा “उपमानोपमेयत्वे एकस्यैव त्वनन्य” इति सा० द० । “राजीवमिव राजीवं जलं जलमिवाजनी”त्यादौ च अनन्ययात् तद्वक्ष्यारत्वं तथा हि उपमानोपमेयभावे सादृश्यज्ञानावाश्यकत्वेन तस्य बोधने नियते तद्विज्ञत्वे सति तद्वत्तत्त्वयोधर्मेवत्त्वं रूपसादृश्यस्य भेदगर्भिततया स्वप्रतियोगिकभेदस्य स्वस्मिन्नसम्भवेनापाततोऽनन्य एव तात्पर्येण तु इतरसादृश्याभावपरत्वत्तत्त्वस्यान्यवस्तथा च राजीवं राजीवेतरासदृशमिति बोधात्तस्योत्कर्षो व्यज्यते । एवं “रामरावणयोर्द्वंद्वं रामरावणयोरिवे”त्यापि ।

अनप लि० न सन्ति आधिक्येनापो यत्न नञ्पूर्वकत्वेऽपि बहुव्रीहौ अच्समा० । स्वत्यजत्वे पक्षसादौ ।

अनपकर्मन् न० अपकर्म्म अपाकरणं अभावार्थं न० त० । त्यागाभावोपलक्षिते दत्तस्य आदाने “दत्तस्थानपकर्म्म चेति” मनुः अपकर्म्म अपात्वे पातबुद्ध्या क्रोधादिना वा दत्तस्थानपकर्म्म, पुनर्ग्रहणम् । “वृद्धेणस्यापकर्म्म चेति” स्मृतिः । अनपकर्म्म अपाकरणाभावः अशोधनमित्यर्थः । अनपक्रियायत्न स्त्री । अपाकरणाभावे । “वृष्टानामनपक्रियेति” स्मृतिः ।

अनपच्युत लि० अप+च्यु-भावे क्त न० व० । विनाशरहिते “स्वर्थं सुवज्जमनपच्युतमिति” ऋ० ४, १७, ४, अनपच्युतं विनाशरहितमिति” भा० ।

अनपत्य लि० नास्ति अपत्यं यस्य । अपत्यशून्ये । न हितमपत्यानामिति, पताय पतनाय हितं पतनयत् वा न० त० ततः न० त० । अपत्याहिते, पतनकारणे च “युयोत नो अनपत्यानीति ऋ० ३, ५४, १८, अनपत्यानि अपत्यानां युष्ताणामहितानि, पतनकारणं न भवत्सपत्यं तदन्यानि पतनकारणानीति” भाष्यम् ।